

denen i Folketinget i dag lige efter denne forespørgselsdebat.

Dette mener jeg for det første med den begrundelse, at der kommer et mere detaljeret forslag til behandling nu, men forespørgslen kommer også for sent, fordi Kriminalforsorgens direktør i mellemtiden er fratrådt og overgået til en helt anden stilling, og ledelsen var jo inddraget her under forespørgslen. Og endelig er der jo det, som både ministeren og fru Dorte Bennedsen nævnte, at der yderligere er tilgået fængselsvæsenet/Kriminalforsorgen 80 mio. kr. her i 1998.

Derimod har forslagsstillerne selvfølgelig ret i, at der er mange forhold i vores fængsels-system og -væsen, der trænger til reformer eller, som det hedder med tidens sprog, opstramninger.

Her vil jeg nævne, at Retsudvalget har været på besigtigelsesbesøg i forskellige åbne og lukkede fængsler, således at vi selv i Retsudvalget har kunnet se og høre om den nuværende tilstand og om behovet for ændringer. Jeg henviser også her til, at fru Dorte Bennedsen netop nævnte besøget på Søbysøgård, men vi har også været i Horsens og Herstedvester og senest Nyborg Statsfængsel.

Blandt de momenter, der kan give uro blandt såvel personale som indsatte, vil jeg lige nævne forholdet mellem stærke og svage indsatte, afskaffelse af narko i fængslerne – her peger jeg særligt på kontraktspladser, som har vist sig at være succesfulde – bedre teknik til afsløring af narkosmugling, begrænsning af de indsattes adgang til aktindsigt og navnlig personalemapper, bedre teknik til overvågning – ikke for at få helt flugtsikre fængsler, men for at gøre det vanskeligere at flygte; det har man haft succes med i Sverige. Ja, der er mange andre tiltag, der kunne nævnes, og jeg henviser stadig væk til forslaget på næste punkt på dagsordenen. Men disse punkter her er navnlig dem, der kunne give anledning til uro.

Med hensyn til det forslag til vedtagelse, som Fremskridtspartiet har fremsat, må jeg sige, at det kan vi ikke stemme for. Det andet forslag, som de partier, som fru Dorte Bennedsen nævnte, er med til at fremsætte, vil Venstre bakke op. Jeg vil dog gerne i den forbindelse sige, at dermed er brodden altså ikke taget af det forslag, der hedder B 38. Det opretholdes stadig væk som forslag, og det vil så komme til særlig behandling efter denne debat.

Helge Adam Møller (KF):

Mennesker, der begår kriminalitet, skal straffes, og begår de alvorlig kriminalitet eller gentagen kriminalitet, så skal de i fængsel. Det er en klar konservativ holdning, og det er min holdning.

Det er en lige så klar holdning, at de mennesker, som sættes i fængsel, skal hjælpes. De skal have en chance og en mulighed for, mens de er bag fængslets mure og soner deres brøde, at forberede sig til en lovlydig tilværelse, når de en dag atter sættes på fri fod.

Men sådan er situationen ikke i dag. Den er nærmest modsat. Regeringen og Kriminalforsorgens ledelse har i stort omfang svigtet de indsatte og svigtet de mange medarbejdere ude i fængslerne. Det må jeg desværre konstatere bl.a. efter mange besøg i danske fængsler. Regeringen har jo accepteret en udvikling i fængslerne, som er uacceptabel, og som skaber øget kriminalitet i stedet for det modsatte.

Forholdene i fængslerne i dag i 1998 betyder, at man gør kriminelle mere kriminelle. Man gør mennesker, der ikke er narkomaner, til narkomaner. Man accepterer, at indsatte, selv om der er arbejdspligt, ikke bestiller en døjt. Man gør unge indsatte med lav moral og dårlige holdninger endnu svagere, endnu mere holdningsløse og endnu mere slappe, end de var, før de blev indsat i fængslet.

Jeg ved, at regeringen og Kriminalforsorgens ledelse ikke gør dette af ond vilje. Men det, der er galt i øjeblikket, er en katastrofal mangel på vilje, engagement og konsekvens til at bruge den disciplin, den kontrol og de sanktionsmidler, som er nødvendige for at sikre, at fængslerne ikke drives på de stærke, negative fangers præmisser. Det skal være personalet, der bestemmer i fængslerne, ikke de stærke fanger.

Samtidig skal de indsatte i fængslerne have en tilværelse, der i størst muligt omfang uden at gå på kompromis med sikkerheden forbedrer og forbereder de indsatte til, at de skal tilbage til samfundet og leve en tilværelse uden ny kriminalitet.

Men sådan er virkeligheden ikke. Lad mig minde om, at Retsudvalget med den daværende justitsminister og Retsudvalgets formand, hr. Bjørn Elmquist, i spidsen var på besøg i statsfængslet i Vridsløselille den 6. september 1996. Da vi op ad formiddagen besøgte værkstedet i kælderen, var et antal indsatte i gang med forskelligt arbejde, men samtidig lå der adskillige af de indsatte og snorksov på gulvet. Det var kl. 11 om formiddagen. Flere af dem var helt klart